

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 159

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 februarie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 8 din 18 ianuarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și ale art. 14 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi.....	1-3		
Decizia nr. 32 din 25 ianuarie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal.....	4-5		
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		118.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea teritoriului organizațiilor de îmbunătățiri funciare și al federațiilor de organizații de îmbunătățiri funciare.....
			5-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 8

din 18 ianuarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și ale art. 14 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi

Ioan Vida — președinte
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Aurelia Popa — procuror
Claudia Margareta Niță — magistrat-asistent

„ACVARIM” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 554/R/CONT/2004 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ — Complet contencios.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că textele de lege criticate nu contravin normelor constituționale invocate de autorul excepției, întrucât procurorii financiari nu desfășoară o activitate jurisdicțională, chiar dacă funcționează în cadrul Curții de Conturi, nefiind încă preluați de Ministerul Public. Mai mult, se precizează că preluarea procurorilor financiari de către Ministerul Public

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și ale art. 14 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, excepție ridicată de Societatea Comercială

reprezintă un aspect de aplicare a legii ce nu intră în competența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin **Încheierea din 13 septembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 554/R/CONT/2004, Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ — Complet contencios a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și ale art. 14 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „ACVARIM” — S.A. din Râmnicu Vâlcea într-un proces având ca obiect soluționarea recursului declarat de Curtea de Conturi a României — procurorul financiar de pe lângă Camera de Conturi a Județului Vâlcea — împotriva unei sentințe prin care Tribunalul Vâlcea — Secția contencios administrativ și fiscal a anulat o decizie a Direcției de control financiar ulterior de la Camera de Conturi a Județului Vâlcea, dispusă pentru înlăturarea unor abateri financiare constatate în activitatea financiar-contabilă a Societății Comerciale „ACVARIM” — S.A. din Râmnicu Vâlcea.

În motivarea excepției autorul acesteia arată că dispozițiile art. 8 alin. (2) și ale art. 14 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi contravin art. 1 alin. (4), art. 129, precum și art. 140 din Constituție.

Astfel, se arată că Legea nr. 94/1992, adoptată în baza dispozițiilor constituționale ale art. 139, nu a fost modificată și pusă de acord cu Constituția revizuită, care nu mai prevede atribuții jurisdicționale pentru Curtea de Conturi. Ca urmare, în temeiul dispozițiilor art. 139 alin. (1) din Constituție, în forma revizuită, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2003 privind preluarea activității jurisdicționale și a personalului instanțelor Curții de Conturi de către instanțele judecătorești. Acest act normativ „nu a abrogat expres sau implicit” dispozițiile criticate, așa încât prevederile Legii nr. 94/1992, conform cărora „procurorii financieri exercită anumite atribuții jurisdicționale” și „participă obligatoriu la judecarea cauzelor în calitate de procurori de ședință”, se mențin în vigoare, în condițiile în care „a expirat termenul”, „imperativ și de imediată aplicabilitate”, „de 60 de zile, prevăzut de Legea nr. 49/2004 — de aprobare a ordonanței de urgență susmenționate — pentru preluarea procurorilor financieri de către Ministerul Public”. Ca atare, se consideră că „atât timp cât procurorii financieri nu fac parte din Ministerul Public și din Autoritatea judecătorească, ci funcționează în cadrul Curții de Conturi, instituție al cărei statut este reglementat de art. 140 din Constituție, aceștia nu au calitatea de magistrați”, ceea ce încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală. Totodată se susține și contrarietatea dispozițiilor criticate față de prevederile art. 129 din Constituție, întrucât „procurorul financiar de pe lângă Curtea de Conturi nu este «parte interesată» în proces”.

În concluzie, se arată că prin „neaplicarea prevederilor imperative ale art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2003, aprobată prin Legea nr. 49/2004, și nepreluarea procurorilor financieri în termenul de 60 de zile de către Ministerul Public”, participarea acestora la judecarea cauzelor de către instanțele judecătorești, în calitate de procuror de ședință, este incompatibilă cu statutul de magistrat și, totodată, neconstituțională.

Curtea de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ — Complet contencios consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. În acest sens, se arată că prin Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 117/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 49/2004, „judecătorii financieri și judecătorii financieri inspectori în funcție au fost numiți, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, judecători la instanțele judecătorești, urmând ca și procurorii financieri să fie preluați după aceeași procedură de Ministerul Public”. În ceea ce privește statutul procurorilor, se apreciază că „în art. 8 din Legea nr. 49/2004 este cuprinsă o reglementare contradictorie” ce se opune principiului constituțional al separației și echilibrului puterilor în stat, deoarece, chiar urmând a fi preluați de Ministerul Public, aceștia vor continua să funcționeze în cadrul Curții de Conturi, exercitând aceleași atribuții prevăzute de Legea nr. 94/1992. În sprijinul aceleiași opinii se mai arată că „astfel, se mențin dispozițiile art. 96 din Legea nr. 94/1992 care reglementează legitimitatea procesuală activă a procurorilor financieri în sesizarea instanței cu cereri de chemare în judecată sau promovare a căii de atac, atribuțiuni exercitate de către Ministerul Public prin procurori, în realizarea activității judiciare, potrivit art. 130 din Constituție, deși Curtea de Conturi pe lângă care funcționează procurorii financieri nu mai are decât atribuții exclusiv de control în domeniul financiar”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, se arată că, în deplin acord cu prevederile art. 140 alin. (1) teza a doua și ale art. 155 alin. (6) din Constituție, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 49/2004, „nu s-a stabilit un termen pentru preluarea procurorilor financieri de către Ministerul Public, însă, pentru evitarea unui vid legislativ, s-a precizat că aceștia își exercită atribuțiile prevăzute de Legea nr. 94/1992, republicată, în condițiile art. 3 și 4 din ordonanță”, texte care prevăd că „activitatea acestora constă în sesizarea instanțelor competente să soluționeze litigiile rezultate din activitatea Curții de Conturi și participarea în mod obligatoriu la judecarea acestor cauze pentru apărarea intereselor financiare ale statului”. Ca atare, „susținerile autorului excepției, potrivit cărora procurorii financieri exercită atribuții jurisdicționale, sunt neîntemeiate”.

Mai mult, se menționează că „pe data intrării în vigoare a Legii de revizuire a Constituției și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2003 toate dispozițiile privind activitatea jurisdicțională a Curții de Conturi au fost abrogate implicit”, astfel că, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 8 alin. (2) și ale art. 14 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi sunt constituționale.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate față de art. 131 alin. (2) și (3) din Constituție, se arată că termenul de 60 de zile prevăzut de art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2003 pentru preluarea procurorilor financieri ai Curții de Conturi de către Ministerul Public este „un termen de recomandare și a fost instituit pentru a asigura soluționarea în bune condiții a litigiilor rezultate din activitatea Curții de Conturi, până la constituirea instanțelor judecătorești specializate”. Se apreciază că, „pe cale de consecință, punerea în aplicare a prevederilor ordonanței amintite este o problemă care excede controlului de constituționalitate”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate față de prevederile cuprinse în art. 1 alin. (4) și în art. 140 din Constituție, se arată că dispozițiile legale criticate „nu conțin norme contrare prevederilor din Constituție invocate”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este legal sesizată și competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (2) și ale art. 14 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, al căror conținut este următorul:

— Art. 8 alin. (2): „*Pe lângă Curtea de Conturi funcționează procurori financiari.*”;

— Art. 14: „(1) *Pe lângă Curtea de Conturi funcționează procurorul general financiar și procurorii financiari.*

(2) *Procurorii financiari își exercită atribuțiile pe lângă secțiile Curții, Colegiul jurisdicțional al Curții și camerele de conturi județene.*”

În motivarea excepției ridicate autorul invocă încălcarea normelor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale art. 129 — *Folosirea căilor de atac*, precum și ale art. 140 — *Curtea de Conturi*.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 8 alin. (2) și ale art. 14 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 516 din 24 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 3 ianuarie 2005, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, reținând următoarele:

Principiul separației și echilibrului puterilor în stat, consfințit de art. 1 alin. (4) din Constituție, invocat ca și în prezenta cauză ca fiind încălcat, „vizează separația puterilor legislative, executivă și judecătorească. Or, potrivit statutului său constituțional, Curtea de Conturi este o

autoritate publică, autonomă, nefiind în subordinea nici unei autorități de stat”. Ca atare, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile de lege, potrivit cărora procurorii financiari funcționează pe lângă Curtea de Conturi, nu sunt de natură să aducă atingere acestui principiu.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate față de prevederile art. 140 din Constituție, în decizia amintită Curtea Constituțională a reținut că, în conformitate cu dispozițiile cu caracter tranzitoriu ale art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2003, procurorii financiari vor fi preluați de Ministerul Public și vor continua să exercite atribuțiile prevăzute de Legea nr. 94/1992 și să funcționeze în cadrul Curții de Conturi, respectiv pe lângă structurile acesteia, care nu mai desfășoară activitate jurisdicțională, dar fac parte din Ministerul Public. S-a statuat, așadar, că activitatea procurorilor financiari se desfășoară în condițiile legii organice și cu respectarea art. 140 din Constituție.

Așa fiind, nu pot fi reținute nici susținerile referitoare la încălcarea art. 129 din Constituție, constând în aceea că procurorul financiar de pe lângă Curtea de Conturi nu este parte interesată în proces. Așa cum s-a arătat, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2003, procurorii financiari fac parte din Ministerul Public. În activitatea judiciară, conform art. 131 alin. (1) din Constituție, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Așadar, participarea procurorului financiar la judecarea cauzelor de către instanțele de judecată este legitimată de prevederile constituționale și de lege menționate.

În ceea ce privește susținerile potrivit cărora termenul de 60 de zile prevăzut de art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2003 este un termen de decădere, prin decizia anterior menționată Curtea Constituțională s-a pronunțat în sensul că acesta este un termen de recomandare, iar nu de decădere. Acest termen vizează formularea de către Consiliul Superior al Magistraturii a propunerii de numire a judecătorului sau a procurorului financiar, după caz, și nu preluarea acestora de către Ministerul Public.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate în considerentele și dispozitivul deciziei la care s-a făcut referire mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d), al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge cu majoritate de voturi excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și ale art. 14 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, excepție ridicată de Societatea Comercială „ACVARIM” — S.A. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 554/R/CONT/2004 al Curții de Apel Pitești — Secția comercială și de contencios administrativ — Complet contencios.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 ianuarie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia Margareta Niță

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 32

din 25 ianuarie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal, ridicată de Cornel Dumitru în Dosarul nr. 423/P/2004 al Tribunalului Călărași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 septembrie 2004, pronunțată în Dosarul 423/P/2004, **Tribunalul Călărași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal**, ridicată de Cornel Dumitru în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate îngrădesc libertatea de exprimare a gândurilor, opiniilor și credințelor, precum și libertatea de exprimare a creațiilor de orice fel prin intermediul presei scrise, formatoare de opinie la rândul său. Se arată că sintagma „*care dacă ar fi adevărată*“ din textul incriminator îngrădește dreptul cititorului de a avea acces la orice informație de interes public și îl împiedică pe ziarist să scrie despre fapte săvârșite de persoane publice.

Tribunalul Călărași apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 30 alin. (1) din Constituție trebuie interpretate prin corelare și cu dispozițiile cuprinse în art. 30 alin. (6) din Legea fundamentală, care stabilesc limitele libertății de exprimare: ocrotirea demnității, onoarei, vieții particulare a persoanei, precum și a dreptului la propria imagine. Stabilirea prin lege a unor restrângeri sau sancțiuni, în acord cu dispozițiile Constituției, nu constituie o cenzură a libertății de exprimare și nici o împiedicare a accesului persoanei la informațiile de interes public.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată, deoarece demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și dreptul la propria imagine constituie valori supreme, a

căror protecție se realizează inclusiv prin mijloace de drept penal. Incriminarea, prin textul de lege criticat, a faptelor care aduc atingere demnității persoanei este permisă atât de Constituție, prin art. 30 alin. (6), cât și de dispozițiile art. 10 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind necesară pentru existența unei societăți democratice.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției. Se arată în acest sens că libertatea de exprimare nu este absolută și poate suferi restrângeri în măsura în care acestea sunt necesare pentru apărarea drepturilor și a libertăților altuia, una dintre aceste restrângeri fiind incriminarea calomniei, prin dispozițiile art. 206 din Codul penal. Totodată, se arată că prevederile criticate nu contravin nici art. 31 alin. (1) din Constituție, deoarece dreptul la informație garantează accesul persoanei la orice informație de interes public, dar nu în orice condiții.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 206 din Codul penal, potrivit cărora „*Afirmarea sau imputarea în public, prin orice mijloace, a unei fapte determinate privitoare la o persoană, care, dacă ar fi adevărată, ar expune acea persoană la o sancțiune penală, administrativă sau disciplinară, ori disprețului public, se pedepsește cu închisoare de la 2 luni la 2 ani sau cu amendă.*“

Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.“

Autorul excepției consideră că aceste dispoziții legale sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 30 alin. (1), referitoare la libertatea de exprimare, precum și ale art. 31 alin. (1) privind dreptul persoanelor la informație, având următorul conținut:

— Art. 30 alin. (1): „*Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile.*“;

— Art. 31 alin. (1): „*Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.*“

Se susține, în esență, că sintagma „*care dacă ar fi adevărată*“ din textul incriminator îngrădește dreptul

cititorului de a avea acces la orice informație de interes public.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 206 din Codul penal, în raport cu aceleași critici, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 181 din 22 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 13 mai 2004, respectiv prin Decizia nr. 276 din 24 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 687 din 30 iulie 2004.

Prin deciziile menționate, respingând excepția ca neîntemeiată, Curtea a constatat că dispozițiile art. 206 din Codul penal, care incriminează și sancționează faptele de calomnie ca infracțiuni contra demnității persoanei, valoare supremă, garantată în statul de drept și consacrată în art. 1 alin. (3) din Constituție, nu încalcă prevederile constituționale ale art. 30 alin. (1), care reglementează libertatea de exprimare. Curtea a reținut în acest sens că libertatea de exprimare, astfel cum a este consfințită de art. 30 din Legea fundamentală, impune respectarea cerinței înscrise la alin. (6) al aceluiași articol, și anume aceea de a nu prejudicia demnitatea, onoarea, viața

particulară a persoanei și dreptul la propria imagine. Incriminarea infracțiunii de calomnie dă expresie, prin urmare, restrângerii dreptului la exprimare, prevăzută de art. 30 alin. (6) din Constituție, în scopul apărării unor valori care sunt de esența unei societăți democratice, în concordanță și cu art. 10 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care reglementează posibilitatea limitării libertății de exprimare, după cum urmează: „*Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru [...] protecția reputației sau a drepturilor altora [...].*”

Cu aceleași prilejuri Curtea a mai constatat că art. 206 din Codul penal nu aduce atingere nici prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea fundamentală, deoarece nu încalcă dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public, ci constituie o garanție a informării corecte a persoanei.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, soluția și considerentele deciziilor mai sus menționate sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 206 din Codul penal, ridicată de Cornel Dumitru în Dosarul nr. 423/P/2004 al Tribunalului Călărași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 ianuarie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea teritoriului organizațiilor de îmbunătățiri funciare și al federațiilor de organizații de îmbunătățiri funciare

Având în vedere prevederile art. 16 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2004,

văzând Referatul de aprobare nr. 101.313 din 17 februarie 2005 al Direcției de fond funciar și îmbunătățiri funciare privind emiterea unui ordin pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea teritoriului organizațiilor de îmbunătățiri funciare și al federațiilor de organizații de îmbunătățiri funciare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 409/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării RURALE, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind stabilirea teritoriului organizațiilor de îmbunătățiri funciare și al

federațiilor de organizații de îmbunătățiri funciare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Oficiul de reglementare al organizațiilor de îmbunătățiri funciare și Direcția de fond funciar și îmbunătățiri funciare din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, organizațiile de îmbunătățiri funciare și federațiile de organizații de îmbunătățiri funciare

vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin abrogă orice dispoziții contrare prevederilor acestuia.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 17 februarie 2005.
Nr. 118.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

privind stabilirea teritoriului organizațiilor de îmbunătățiri funciare și al federațiilor de organizații de îmbunătățiri funciare

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice reglementează principiile și modul de stabilire a teritoriului organizațiilor de îmbunătățiri funciare, denumite în continuare *organizații*, și a celui al federațiilor de organizații de îmbunătățiri funciare, denumite în continuare *federații*.

Art. 2. — (1) Organizațiile își desfășoară activitatea în cadrul unei suprafețe de teren clar delimitate, amenajată cu lucrări de îmbunătățiri funciare, denumită în continuare *teritoriul organizației*.

(2) Suprafața de teren clar delimitată, deservită de un sistem de irigații sau de desecare și drenaj ori de lucrări de apărare împotriva inundațiilor sau de combatere a eroziunii solului, exploatate, întreținute și reparate de o organizație, constituie teritoriul acelei organizații. Teritoriile a două sau mai multe organizații învecinate vor fi fără suprapuneri de suprafețe.

(3) La identificarea teritoriului unei organizații se au în vedere următoarele:

a) configurația infrastructurii de îmbunătățiri funciare pe care viitoarea organizație o va deține în proprietate sau în folosință;

b) contiguitatea suprafețelor de teren deservite de punctele de livrare a apei din sistemele de irigații sau de punctele de evacuare a apei din sistemele de desecare și drenaj;

c) topografia și structura hidrografică a teritoriului viitoarei organizații;

d) eficiența exploatării și supravegherii sistemului de irigații sau de desecare și drenaj ori a lucrărilor de apărare împotriva inundațiilor sau de combatere a eroziunii solului, în funcție de dimensiunile teritoriului;

e) viabilitatea economică a viitoarei organizații, cu referire la dimensiunile teritoriului, numărul membrilor și la costurile funcționării organizației, care cuprind și cheltuielile cu plata tarifelor și a personalului necesar funcționării acesteia;

f) structura culturilor și gradul de folosință a terenului.

Art. 3. — (1) Federația exploatează, întreține și repară infrastructura de îmbunătățiri funciare situată în afara teritoriului organizațiilor cărora le poate presta servicii de îmbunătățiri funciare și care este în legătură funcțională cu sistemele de irigații, de desecare și drenaj, cu lucrările de apărare împotriva inundațiilor sau de combatere a eroziunii solului, exploatate, întreținute și reparate exclusiv de acele organizații.

(2) Teritoriul unei federații este suprafața de teren clar delimitată, cuprinsă în cadrul unei părți de amenajare autonome funcțional sau al întregii amenajări de îmbunătățiri funciare, exploatată, întreținută și reparată de acea federație.

CAPITOLUL II

Teritoriul organizațiilor și al federațiilor

SECȚIUNEA 1

Reglementări generale aplicabile teritoriilor tuturor organizațiilor și federațiilor

Art. 4. — (1) Pentru toate tipurile de organizații, stabilirea teritoriului se va face cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) întregul teritoriu al unei organizații trebuie să aparțină aceleiași amenajări de îmbunătățiri funciare, fără ca teritoriul să fie situat în cadrul a două sau mai multe amenajări;

b) teritoriile a două sau mai multe organizații nu trebuie să se suprapună, în tot sau în parte;

c) teritoriul unei organizații trebuie să fie continuu și contiguu, să nu conțină enclave și să cuprindă întreaga suprafață de teren deservită de infrastructura de ultim ordin, ce poate funcționa autonom;

d) configurația teritoriului propus nu trebuie să împiedice constituirea altor organizații care să poată funcționa autonom cu respectarea condițiilor prevăzute la lit. a)–c).

(2) La declararea teritoriului, organizațiile vor preciza atât suprafața netă, respectiv suprafața potențial cultivabilă și care poate face obiectul contractelor de prestări de servicii de îmbunătățiri funciare, cât și suprafața brută a acestuia, respectiv cea care include și întreaga suprafață ocupată cu lucrările și instalațiile care constituie infrastructura de îmbunătățiri funciare și zona de protecție, precum și cea aferentă utilităților pentru exploatarea acestei infrastructuri.

(3) Viitoarele organizații preiau în proprietate întreaga infrastructură de îmbunătățiri funciare situată pe teritoriul propus, cu îndeplinirea condiției prevăzute la art. 20 alin. (3) din Normele metodologice de aplicare a Legii îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.897/2004, indiferent de ponderea cu care suprafața de teren deținută de membrii organizației depășește jumătate din suprafața de teren a teritoriului.

(4) Configurația, mărimea și amplasarea teritoriului propus vor asigura exploatarea și supravegherea eficientă a infrastructurii de îmbunătățiri funciare. Nivelul de eficiență a exploatarei se evidențiază prin gradul de utilizare, față de parametrii proiectați, a infrastructurii de îmbunătățiri funciare care deservește teritoriul, iar cel de eficiență a supravegherii, prin ponderea suprafețelor deținute de membri în totalul suprafeței teritoriului.

(5) Configurația, mărimea și amplasarea teritoriului propus vor asigura viabilitatea economică a noii organizații atât pentru întregul teritoriu propus, cât și pentru fiecare zonă de reprezentare. În sensul prezentelor norme metodologice, prin *viabilitatea economică* a unei organizații se înțelege posibilitatea reală de a achita tarifele de prestare a serviciilor de îmbunătățiri funciare din veniturile obținute. Viabilitatea economică se va aprecia în funcție de dimensiunea teritoriului, numărul membrilor, costurile funcționării organizației și de cuantumul tarifelor pentru serviciile de îmbunătățiri funciare prestate de terți organizației.

(6) Pe baza ponderii suprafeței cultivate în totalul teritoriului, a structurii culturilor și a gradului de utilizare a infrastructurii de îmbunătățiri funciare se pot evidenția și estima veniturile ce se pot realiza de membrii organizației ca beneficiari ai serviciilor de îmbunătățiri funciare. Din veniturile realizate, ca urmare a creșterii capacității membrilor de a achita cotizațiile și tarifele, este necesar ca organizația să acopere plata tarifelor pentru serviciile de îmbunătățiri funciare prestate de terți și să își poată crea fondurile necesare pentru a se dezvolta, inclusiv pentru acoperirea cheltuielilor de reparații pentru punerea în funcțiune a infrastructurii.

(7) În scopul evidențierii viabilității economice, organizațiile vor depune la Oficiul de reglementare al organizațiilor de îmbunătățiri funciare, denumit în continuare *Oficiul de reglementare*, un buget de venituri și cheltuieli estimat pentru condițiile specifice unui an climatic mediu.

Art. 5. — (1) Pentru toate tipurile de federații, teritoriile se vor stabili cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) întregul teritoriu al unei federații trebuie să aparțină aceleiași amenajări de îmbunătățiri funciare, fără ca teritoriul să fie situat în cadrul a două sau mai multe amenajări;

b) teritoriile a două sau mai multe federații nu trebuie să se suprapună, în tot sau în parte;

c) configurația teritoriului propus nu trebuie să împiedice constituirea unei alte federații care să poată funcționa autonom.

(2) La declararea teritoriului, federațiile vor preciza suprafața brută a acestuia, respectiv cea care include și întreaga suprafață ocupată cu lucrările și instalațiile care constituie infrastructura de îmbunătățiri funciare și zona de protecție, precum și cea aferentă utilităților pentru exploatarea acestei infrastructuri.

(3) Viitoarele federații preiau în folosință gratuită întreaga infrastructură de îmbunătățiri funciare de pe teritoriul propus al federației, situată în afara teritoriului organizațiilor cărora le poate presta servicii de îmbunătățiri funciare.

SECȚIUNEA a 2-a

Reglementări specifice aplicabile teritoriului fiecărui tip de organizație

Art. 6. — (1) Teritoriul unei organizații de utilizatori de apă pentru irigații este necesar să fie o suprafață distinctă

hidraulic, care poate primi apă prin unul sau mai multe puncte de livrare a apei pentru irigații, ce vor fi exploatate, întreținute și reparate de viitoarea organizație.

(2) Suprafețele distincte de teren din cadrul teritoriului, denumite în continuare *ploturi de irigații*, alimentate cu apă prin intermediul unui punct de livrare a apei pentru irigații, cum sunt stațiile de pompare de punere sub presiune, prizele unor canale ori agregatele electrice sau termice de pompare, vor fi continue și contigue, fără enclave, și vor cuprinde întreaga suprafață a fiecărui plot de irigații din cadrul teritoriului.

Art. 7. — (1) Teritoriul unei organizații de desecare și drenaj este necesar să includă întreaga suprafață de teren pe care este situat sistemul de desecare și drenaj sau o parte a unui sistem de desecare și drenaj care poate funcționa autonom, ce va fi exploatat, întreținut și reparat de viitoarea organizație.

(2) În cazul organizațiilor de desecare și drenaj la care bazinul de colectare se extinde și în afara suprafeței brute a teritoriului declarat al organizației, suprafața bazinului de colectare exterioară teritoriului organizației va fi menționată specific sub următoarea formă: „suprafață de colectare situată în afara teritoriului organizației ... ha“.

Art. 8. — (1) Teritoriul unei organizații de apărare împotriva inundațiilor este necesar să includă întreaga suprafață de teren care poate fi protejată de lucrările de apărare împotriva inundațiilor, ce vor fi întreținute și reparate de viitoarea organizație.

(2) În cazul incintelor îndiguite delimitate în interior prin diguri de compartimentare, teritoriul organizației poate cuprinde unul sau mai multe astfel de compartimente, luate în întregul lor, în mod similar cu condițiile ce trebuie îndeplinite de ploturile de irigații.

Art. 9. — (1) Teritoriul unei organizații de combatere a eroziunii solului este necesar să includă întreaga suprafață de teren continuă al cărei sol este posibil să fie sau a fost afectat de factori de degradare, mărginită de limite naturale sau artificiale, ori suprafața de teren aferentă bazinului hidrografic torențial sau cu potențial de torențialitate ori perimetrului de ameliorare.

(2) Limita din amonte a teritoriului unei organizații de combatere a eroziunii solului se stabilește pe linia de separare a apelor a bazinului sau a subbazinului hidrografic, identificate conform codificării din cadrul cadastrului apelor.

Art. 10. — (1) În cazul federațiilor de organizații ale utilizatorilor de apă pentru irigații, care preiau numai o parte dintr-o amenajare de irigații, cu suprafața teritoriului propus repartizată pe unul sau pe mai multe canale de distribuție, teritoriul federației va cuprinde integral suprafața deservită de canalul sau de canalele de distribuție preluate.

(2) În cazul federațiilor care preiau numai o parte dintr-o amenajare de irigații și intenționează să preia și unul sau mai multe tronsoane ale canalului de aducțiune, la propunerea de delimitare a teritoriului se va avea în vedere preluarea integrală a acestora de la acel punct și până la punctul terminus al canalului de aducțiune, a tuturor canalelor de distribuție care se alimentează din acele tronsoane ale canalului de aducțiune, precum și a tuturor stațiilor de repompare situate în aval de acel punct.

CAPITOLUL III

Dispoziții procedurale

Art. 11. — (1) La depunerea documentației de constituire, de reorganizare sau de modificare a teritoriului

unei organizații sau federații, pentru obținerea avizului din partea Oficiului de reglementare, la aceasta se vor anexa:

a) un plan de situație la scara 1:10.000 sau la o scară convenabilă, în funcție de mărimea și de configurația teritoriului, care să asigure vizualizarea tuturor detaliilor infrastructurii de îmbunătățiri funciare;

b) un plan de ansamblu la scara 1:50.000 sau la o scară convenabilă, în funcție de mărimea și de configurația teritoriului, care să asigure o clară delimitare a teritoriului viitoarei organizații sau federații în cadrul amenajării de îmbunătățiri funciare;

c) un tabel cu suprafețele nete și brute, în cazul amenajărilor de irigații, defalcate pe punctele de livrare a apei pentru irigații, ale viitoarei organizații sau federații, avizat de compartimentul de specialitate din cadrul direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, denumite în continuare *DADR*.

(2) Planul de situație al teritoriului organizației sau federației și planul de ansamblu al amenajării de îmbunătățiri funciare din care face parte teritoriul propus se pun la dispoziție de către Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare sau de către deținătorul de infrastructură de îmbunătățiri funciare, la cererea comitetului constitutiv sau, după caz, a consiliului de administrație, cu titlu gratuit, o singură dată și într-un singur exemplar. Deținătorul infrastructurii de îmbunătățiri funciare va indica pe plan suprafața totală brută și suprafața totală netă a teritoriului propus. În cazul amenajărilor de irigații suprafețele brută și netă ale teritoriului vor fi defalcate pe unități hidraulice — ploturi de irigații sau altele asemenea — care pot funcționa autonom.

(3) Comitetul constitutiv va restitui planurile primite gratuit, în termen de 3 zile de la data adunării constitutive care nu a aprobat constituirea organizației sau de la data primirii respingerii cererii de autorizare a constituirii.

Art. 12. — Mărirea sau reducerea suprafeței teritoriului se face cu respectarea condițiilor prevăzute pentru constituirea organizațiilor sau federațiilor, prin alipirea sau desprinderea unei suprafețe de teren situate la marginea perimetrului teritoriului existent.

Art. 13. — (1) Continuitatea și contiguitatea teritoriului propus se certifică de către specialiștii Oficiului de

reglementare din cadrul *DADR*. Nesuprapunerea teritoriilor a două sau mai multe organizații ori federații și respectarea condiției de a nu se împiedica formarea ulterioară a altor organizații sau federații cu funcționare autonomă se verifică de către specialiștii Oficiului de reglementare din cadrul *DADR* și se certifică de Oficiul de reglementare din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

(2) În situația în care suprafața amenajărilor de îmbunătățiri funciare intră în aria de competență teritorială a două sau mai multe *DADR*, teritoriile organizațiilor și federațiilor ce se constituie în cadrul acestor amenajări se verifică de toate aceste *DADR* și se certifică de Oficiul de reglementare din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale.

Art. 14. — (1) La notificarea Oficiului de reglementare privind teritoriul propus de comitetul constitutiv, adresa de notificare va fi însoțită de planurile de situație și de ansamblu prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a) și b), din care să reiasă îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 4 alin. (1) în cazul organizațiilor și la art. 5 alin. (1) în cazul federațiilor.

(2) În cazul în care condițiile prevăzute la alin. (1) sunt îndeplinite, Oficiul de reglementare comunică comitetului constitutiv că s-a luat act de intenția de constituire a organizației sau federației pe teritoriul propus din planurile de situație și de ansamblu transmise, în caz contrar notificând petenților condițiile care nu au fost îndeplinite și motivarea neîndeplinirii acestor condiții.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 15. — Reînregistrarea asociațiilor utilizatorilor de apă pentru irigații constituite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 147/1999 privind asociațiile utilizatorilor de apă pentru irigații, aprobată cu modificări prin Legea nr. 573/2001, cu modificările ulterioare, ca organizații ale utilizatorilor de apă pentru irigații se face cu respectarea condițiilor de stabilire a teritoriului, reglementate de prezentele norme metodologice.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5⁹48368¹005310¹